

És culpa meva? He de negar la culpa.
No veig la culpa, una culpa tan gran.
A molts llocs passaré per foraster.
No seré ben rebut com a alemany.
Ara no em trobo reunit amb els meus
i, cansat d'estar sol, em quedo sol,
condemnat a plorar allò que es va perdre.
Ho he merescut, això? Jo us dic que no!
Veig novament com s'acosta el passat,
i torno a examinar el que succeí,
sense poder oblidar la meva part.
d'aquest examen veig com s'aixeca
la culpa, la gran culpa. He de dir: Sí!
Cal que afirmi la culpa, la gran culpa!

[Johannes Robert Becher](#)

(Trad. Artur Quintana)